

[Udenrigsministeren.]

priser og endelig efter amerikansk-britisk diktat påtvinges en importpolitik, som vil skabe vanskeligheder for industrien og fremkalde massearbejdsløshed.

Overfor dette dystre billede er det umagen værd kort at minde om, hvorledes den økonomiske situation var i Europa, dengang Marshallplanen blev iværksat for godt halvandet år siden. Forholdet var jo det, at den efter krigen påbegyndte genopbygning truede med at gå i stå på grund af kapitalmangel. Genopbygningen krævede umådelige summer til indkøb af levnedsmidler, foderstoffer, råmaterialer og maskiner, og de få reserver, som Europa endnu havde i behold efter krigen, blev hastigt udtømt. Europas problem var et dollarproblem, fordi Amerika var det eneste land, der var i stand til at levere de varer, der var nødvendige for at genoprette produktionen, således at Europa kunne blive i stand til igen at stå på egne ben.

Formålet med Marshallplanen er at skabe en sund og livskraftig økonomi i et uafhængigt Europa. De Forenede Stater indså, at de ved at hjælpe Europa over krisen ville gøre det muligt gennem en rolig udvikling at opnå bedre og tryggere økonomiske kår i Europa og således tilvejebringe den første forudsætning for varige fredelige tilstande i verden.

Alternativet var den alvorligste økonomiske krise i Europa med arbejdsløshed og en almindelig forringelse af levestandarden, der naturligt ville have medført utilfredshed og uro i befolkningerne. Danmark var i samme situation som de andre lande i Europa. Vi havde ikke dollars til at indkøbe foderstoffer, råvarer og maskiner i tilstrækkeligt omfang til at fuldføre genopbygningen. Også her i landet truede en alvorlig krise, hvis vi ikke fik den nødvendige kapital til at fortsætte.

Det var på denne baggrund, at jeg i fjor anmodede det høje ting om at godkende overenskomsten med Amerikas Forenede Stater om vilkårene for Marshallhjælpen og Parisoverenskomsten om økonomisk samarbejde med de vesteuropæiske lande.

Jeg vil dernæst gerne erindre om de resultater, Danmarks økonomi kan opvise efter i halvandet år som Marshallhjælp at have modtaget råvarer og halvfabrikata til en værdi af ca. 600 mill. kr.

Den danske industriproduktion har i dag nået sit hidtil højeste niveau siden 1935. Stigningen i produktionen skyldes ikke mindst, at vi fra Amerikas Forenede Stater har modtaget råvarer til industrien til et beløb af knap 200 mill. kr., brændselsstoffer

til en værdi af 150 mill. kr. og nye maskiner til et beløb af ca. 25 mill. kr.

Også den danske landbrugsproduktion har nydt godt af Marshallhjælpen. Vi har hidtil under Marshallplanen modtaget foderstoffer og landbrugsmaskiner for omkring 200 mill. kr. Produktionen af smør er gået op fra ca. 121 000 t i 1948 til ca. 155 000 t i 1949, produktionen af æg fra ca. 87 000 t til omkring 115 000 t og produktionen af flæsk fra ca. 167 000 t til ca. 230 000 t.

At disse produktionsresultater har medført en væsentlig forbedring af befolkningens levestandard, vil vist ingen alvorligt bestridde. Eksporten og dermed landets importevne er steget med 30 pct. i det sidste år, og indadtil har produktionsfremgangen muliggjort ophævelsen af langt de fleste af de rationeringsordninger, som i årevis har hvilet tungt på forbrugerne — måske er det denne forhøjelse af vor levestandard, som er de ærede forslagsstillere så meget imod.

Til forslaget om, at Danmark skal trække sig ud af det økonomiske samarbejde i Vesteuropa, vil jeg gerne sige følgende:

Organisationen for europæisk økonomisk samarbejde blev i 1948 dannet med det formål at genskabe en sund europæisk økonomi gennem samarbejde mellem de deltagende lande. En af organisationens væsentligste opgaver er at føre det europæiske genopbygningsprogram ud i livet. Denne opgave søges løst ved frie og åbne drøftelser mellem de deltagende lande som ligeberettigede partnere, hvorunder man søger at nå frem til den løsning, der på længere sigt bedst tjener Europas og de enkelte landes tarv.

Organisationens arbejde har hidtil været koncentreret om to hovedproblemer, dels fordelingen mellem de deltagende lande af den hjælp, som Amerika har stillet til rådighed for Vesteuropa som helhed, dels undersøgelsen af, hvad disse lande selv kan gøre for at fremme genopbygningsarbejdet. Det første problem har organisationen løst på den måde, at hjælpen i de enkelte år blev fordelt i forhold til de forskellige landes behov. Et første skridt henimod løsningen af det andet problem var den interesseuropæiske betalingsordning, hvorved der er skabt visse muligheder for friere betalingsforhold i Vesteuropa. Et yderligere skridt er taget ved forhandlingerne i begyndelsen af november i år om en frigørelse af samhandelen mellem deltagerlandene med henblik på at skabe et stort europæisk marked og derved gennemføre vejen for en højnelse af den europæiske produktionseffektivitet og konkurrenceevne.

Kan man under disse omstændigheder